

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 24. Liber quidam a regia Curia ad Facultatem delatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI. „licentiæ trahantur vel in disciplinæ
A.C. 1541. „monasticæ everfionem, vel in contem-
 „ptum illorum, quibus earum conscien-
 „tias moderari aliunde ex legis præ-
 „scripto ac jure competit: „ Ad reli-
 qua Abbatiffæ dubia Facultas non ni-
 fi anno fequenti fuum refponfum dedit.

§. XXIV.

*Liber quidam a regia Curia ad
 Facultatem delatus.*

Argentre l.c. Ad eandem Facultatem die vigefima
t. I. app p. II. tertia Maji quidam regię Curię De-
 putatus quofdam deferebat libros, qui
 de diverfis materiis fidem, moresque
 concernentibus agebant. Hos tan-
 quam in fide fufpectos Decanus in pro-
 xima Congregatione denunciavit, fimul-
 que plures felegit Doctores, qui eos exa-
 minarent, ac defuper fuam fententiam
 exponerent: igitur hi mandatis morem
 gerentes die prima Junii præfente ipfa
 Facultate quinque obtulerunt libros,
 quos ab ea damnari petebant. Horum
 primus ita infcribebatur: *Sententiæ &
 edicta Curię cœleftis.* Hic liber cen-
 febatur effe perniciofus, manifefte Lu-
 theri dogmata, pluresque propofitiones
 hæreticas continens, atque ad id ten-
 dens, ut verus facrę Paginæ fensus e-
 vertatur, cum alios fensus ad arbitrium
 ex-

excogitados, supersticiosos, ac non nisi Sæcul. XVI.
A C. 1541.
usibus, hominumque traditionibus in-
nitentes substituatur, & Lutheri hæresin in-
troducatur, eoquod impie prorsus omnes
sanctas ac salutare Constitutiones ab
Ecclesia circa ciborum discrimen, ac
Clericorum continentiam stabilitas reji-
ciatur.

Alteri libro titulus erat: *Familiaris
introducitur ad Dialogi normam concinnata,
cujus usu facile, ac intra breve tempus La-
tina Grammatica addisci poterit.* Circa
hunc libellum Facultas declaravit, quod
pericula creetur, pluresque propositiones
Lutheri erroribus infectas contineat;
prima enim illius propositio hæc erat:
*Nunc non nisi deliria, ac humana somnia
prædicantur:* istam ergo propositionem
Facultas damnavit *tanquam falsam, scan-
dalosam & schismaticam.* Altera his ver-
bis erat concepta: *Videt ipse t Diabo-
lus, quod duntaxat per fidem in Christum
salvemur.* Hæc censetur *esse falsa & hæ-
retica, in quantum asserit, nos salvari so-
la fide in Christum.* Tertia sonabat sic:
*Nunquam homo, cui Dei honor cordi est,
prohibuit lectionem Verbi divini in quacun-
que lingua.* Hanc propositionem Facul-
tas rejecit *tanquam falsam, & antiquo Se-
dis Apostolicæ Decreto damnatam: Multæ
siquidem, inquit Facultas, interdum sub-
sunt causæ, propter quas aliquarum sacra-*

Sæcul. XVI. A.C. 1541. *rum Scripturarum translatio nuda, & sine clara explicatione non debeat tradi simplicibus, qui per id in multos possent errores induci, dum non sobrie nec citra supercilium illas legunt.*

Tertius liber incipiebat ab his verbis: *Hæ sunt amplæ illæ condonationes & indulgentiæ: atque in eo agitur de Indulgentiis & Thesauro Ecclesiæ: at modo prorsus impio & schismatico. Quarti libri initium erat sequens: Hæc est pia consuetudo &c. Hic libellus erat epistola, ait Facultas, ad pauperem & mendicam Lutheranorum Ecclesiam directa, in qua damnantur doctrinæ, & Constitutiones Religionis Catholicæ vilipenduntur, & Ecclesia Catholica voce blasphema, proditrix noverca appellatur. Quintus liber itidem complectebatur epistolam ad Monachum datam, quæ ita incipit: Gratia, pax & misericordia Dei. In ea juxta Facultatis sententiam seditiose & hæretice beneficia & officia Christi Domini vilipenduntur: Schismaticæ vero Auctor ceremonias Ecclesiæ & Prælatos irridet, & de Crucis signaculo impie loquitur. Condemnatis quinque hisce libellis Deputati alios quinque obtulerunt, qui pariter censuris notati fuere.*

Istorum primus hunc præseferbat titulum: *Brevis instructio ex sacris literis*
de

decerpta, qua quis inducitur, ut libenter moriatur, mortemque non timeat. In hoc libello multi detegebantur errores, quorum primus in eo situs erat, quod omne meritum hominis auferatur: sequens enim ibidem propositio legitur: *Diabolus omnium primus in mundum introduxit hanc vocem: quamdiu vivimus, mereri possumus: Et tamen Diabolus non mentitur, certe enim promeremur, nempe infernum.* Hæc propositio est aperte contraria Scripturæ sacræ, quæ docet, unicuique reddi juxta opera sua, Et unumquemque suscepturum mercedem juxta suum laborem, quapropter hæc propositio est hæretica.

Alter error est, inquit Facultas, quo ostenditur, quod non sint facienda bona opera pro salute, remissione Et satisfactione peccatorum; hanc in rem enim Auctor hanc protulit propositionem: *Non facimus bona nostra opera propter salutem, aut remissionem peccatorum, aut propter satisfactionem; nam hoc solum spectat ad opera Et merita Christi in passione sua amarissima Et morte. Debemus etiam eidem nostrorum peccatorum satisfactionem adscribere.* Hæc propositio juxta Universitatis sententiam est hæretica, quia sicut contestatur Scriptura hominibus salutem, remissionem peccatorum, Et satisfactionem primo Et principaliter ex merito passionis Et mortis Christi, ita demonstrat Scriptura, quod homines

Sæcul. XVI
A.C. 1541
ERRATA

debeant laborare, & bona operari, ut salventur, remissionem peccatorum consequantur, & ut debite satisfaciant. Tertius error erat de confidentia in solo Verbo Dei, de quo Auctor hanc propositionem effluit: *Christus Dominus Judex noster non aliud agnoscit meritum, quam suum proprium, quod ipse promeruit in cruce, & firmam fidem & fiduciam in solo Verbo suo.* Hæc assertio, inquiebat Facultas, hæresis est Lutheri, erronea proin, atque a veritate Catholica aliena, eoquod doceat, quod sola fide Verbi Dei consequamur salutem, remissionem peccatorum, & satisfactionem.

Alter liber ita inscribitur: *Expositio decem præceptorum legis: ex hoc sequentes decerpebantur propositiones, quarum prima his erat concepta verbis: Infirmitas spiritualis nos tantopere debilitat, ut ex omnibus iis, quæ facere, aut omittere tenemur, nullum possimus aut facere aut omittere.* Hæc propositio, censet Facultas, est in fide & moribus erronea, omnem præparationem ad virtutem & penitentiam impiis auferens. Altera sic habebat: *Adimpletio tertii præcepti in eo sita est, ut nos penitus Deo committamus & relinquamus, ut ipse solus in nobis operetur, suamque in nobis voluntatem faciat: certi enim sumus, quod hæc præcepta exigant, ut homo propterea sit creatus, ut se Deo offerat*

rat tanquam mortuum, & qui nihil est. Sæcul. XVI.
A.C. 1541.
 Hæc propositio, quantum ad id, quod præ-
 tendit, actum bonum esse totalem a Deo,
 & nullo modo ab homine, aut ejus libero
 arbitrio, est hæretica. In tertia hujus li-
 bri assertione Auctor ita effatur: *lis re-*
bus intendere debemus, quæ nullo pacto præ-
ceptæ sunt, licet non sint acceptæ Deo, ideo
etiam nobis nihil prodesse possunt. Hæc
 propositio manifeste sacris elogiis adversa-
 tur, & ideo censenda est hæretica.

Tertius liber complectitur *Institutio-*
nem puerorum, ibidemque Auctor docet,
 quod puerilis ætas vitare debeat cultum ima-
 ginum, tanquam sit ejusmodi cultus contra
 divinam voluntatem. Tradit etiam, nihil
 esse agendum a fidei, nisi contineatur in Bi-
 bliis: *Utrumque autem horum, inquit Fa-*
cultas, impium est & hæreticum. In prin-
 cipio quarti libri, cui titulus: *Sancta*
Christi Domini Evangelia: continetur epi-
 stola adhortatoria, quæ Lutheri doctrinæ
 conspirat in damnatione *Doctrinarum, Con-*
stitutionum & traditionum humanarum, pa-
riter de invocandis Sanctis. Denique ex
 quinto libro de consolatione Christiana se-
 quens depromebatur propositio: *Hæc*
commemoratio SS. Martyrum non alio ex
sine pro nobis facta est, nisi ut inducamur,
& ad subeunda similia, quæ ipsi tolerarunt,
mala audaces reddamur; Permixon tamem
est hæc commemoratio cum superstitione &

Sæcul XVI. *insania, qua agitantur omnes illi, qui ejus-*
 A C. 1541. *modi memorias celebrant, & honorant, cum*
 non tolerant ejusmodi passiones, quas Sancti
 nos suo exemplo edocent, ut etiam illas patien-
 ter suslineamus & toleremus. Hæc pro-
 positio vana est & stulta, & a Catholica
 pietate aliena, quæ SS. Martyrum festa co-
 lit, ut Deum & Sanctos honoret, ac eorum
 meritis & precibus veniam impetret delictio-
 rum, devotionem acquirat & virtutes, qui-
 bus ad eorum pervenire mereatur societatem.
 Ceterum hic libellus plura alia prorsus
 impia & hæretica continebat.

§. XXV.

*Opera Cochlæi adversus Lutheri
Seditatores.*

*Cochl. in act.
 & script.
 Luth. hoc an-
 no p. 303.*

Interea Cochlæus continuo Lutheri af-
 feclas immoto Religionis studio, scri-
 ptisque adversus eos libellis insectaba-
 tur. Intererat Ratisbonensi colloquio
 ac Comitii, ubi tres omnino libros, ac
 primum quidem die decima octava Ju-
 nii edidit, in quo approbat judicium Ca-
 tholicorum, qui ante Concilium nihil
 decidendum, sed omnino futuræ Syno-
 di decisionem circa articulos in collo-
 quio conciliatos ac discussos expectan-
 dam contendebant. Alter libellus con-
 tinebat epistolam circa privatum collo-
 quium, quod Cochlæus instituit cum
 Electore Brandenburgico; ibidemque
 præ-